

Què proposa Aliança Catalana?

1. Independència

El poble català ja ha refrendat en diverses ocasions la seva voluntat d'instaurar un Estat independent pel Principat de Catalunya. No volem, necessitem ni esperem l'autorització de cap organisme estranger per a alliberar-nos. Els catalans, pel simple fet d'existir com a poble nacional conscient, hem d'alçar-nos en Estat independent i expulsar els estats espanyol i francès de Catalunya. Som els amos de la nostra terra.

El primer punt del nostre programa és la realització d'una [declaració unilateral d'independència](#) i la [presa de control del territori](#). Per aquest motiu, si Aliança Catalana obté la majoria absoluta al Parlament, declararà i defensarà la independència de Catalunya.

Continuar formant part d'Espanya equival a patir un saqueig fiscal anual de més de vint mil milions d'euros; suposa no tenir cap eina d'estat per a revertir la residualització de la llengua catalana; significa ser tractats com a espanyols de tercera, carregats d'imposts i amb uns serveis públics saturats. Continuar formant part d'Espanya vol dir, també, no poder parlar de tu a tu amb el nostre principal soci comercial: la Unió Europea; vol dir no poder gestionar la nostra política migratòria i rebre tots aquells immigrants que Espanya decideix. Cal dir prou. Catalunya l'han de governar els catalans.

Com a partit polític nacionalista, mentre no tinguem la majoria parlamentària per declarar la independència, treballarem per tenir el país preparat per la secessió: establint contactes internacionals amb altres estats, donant imatge de país sobirà diferent d'Espanya, reduint el deute de la Generalitat, augmentant la nostra sobirania energètica, millorant la nostra sobirania alimentària, promovent la nostra independència financera i fomentant que el nostre teixit empresarial i productiu estigui en mans catalanes.

2. Immigració, integració i asil

Els recursos de Catalunya són limitats. Som un país amb uns percentatges d'atur que superen, de llarg, la mitjana europea. Els hospitals, les escoles, l'estat del benestar o els recursos naturals no poden suportar l'allau migratòria que pateix

Catalunya. Tan sols durant l'any 2022 van arribar a Catalunya 151.000 immigrants. És forassenyat pensar que podem assumir aquesta quantitat de gent sense que baixi l'índex de parlants de català; decaiguin els resultats acadèmics dels nostres instituts; es depreciïn els salaris; se saturin les cues d'espera dels hospitals; augmentin els atesos als bancs d'aliments; i es perdi el valor de molts immobles que veuen com al seu costat apareixen pisos pastera que espanten els compradors.

A Catalunya no hi cap tothom. No entenem la política migratòria com a manera d'ajudar el tercer món. Creiem que si hom vol ajudar els països pobres, la solució implica realitzar ajudes en origen. Així doncs, entenem que si ens cal immigració aquesta ha de ser tan sols la que ens beneficiï econòmicament i no dilueixi la cultura catalana. Som conscients que una política migratòria restrictiva beneficia tant als catalans com als immigrants que resideixen al Principat i no volen, tampoc, haver de competir salarialment amb milers d'estrangers més.

Volem per Catalunya [una moratòria en immigració](#). Ens cal tancar les fronteres als immigrants econòmics fins que Catalunya torni a tenir capacitat d'integrar els estrangers a la llengua catalana. Promourem una política migratòria restrictiva fins que el nivell d'atur baixi i els salaris augmentin a nivells europeus.

Promourem la integració dels immigrants legals a la llengua i cultura catalanes perquè, tant ells com els fills puguin esdevenir catalans i contribuir al desenvolupament i creixement de Catalunya.

Volem una política d'asil amb controls estrictes per Catalunya i Europa. No tolerarem que, gràcies a les credencials de sol·licitants d'asil, vinguin persones que suposin una amenaça per a la nostra seguretat nacional. A més a més, seguint les dinàmiques marcades per la Gran Bretanya i la Unió Europea, creiem que s'ha de cercar la cooperació internacional d'estats i organitzacions no governamentals per [generar zones segures a l'Àfrica i l'Orient Mitjà](#). Llocs que puguin acollir i protegir [bona part dels sol·licitants d'asil](#) als mateixos continents en conflicte. Aquestes zones segures han d'esdevenir ciutats pròsperes [que puguin allotjar, també, immigrants econòmics](#). A través de la implicació de diverses entitats (estats, universitats i ONG) dins d'aquestes àrees protegides s'hi haurà d'impartir formació específica per crear els tècnics que el mercat laboral dels estats interessats pugui necessitar en el futur.

Aliança Catalana aplicarà la Llei d'Estrangeria, deportant els immigrants delinqüents i repatriant els immigrants il·legals. Posarem fi a la criminalitat i el malbaratament de recursos públics amb el fenomen dels MENA. Els menors no acompanyats han de retornar als seus països, amb els seus pares i les seves famílies. A més a més, considerem intolerable que la meitat de reclusos a Catalunya siguin d'origen estranger —tot i representar menys del 20,0% de la població general. Els catalans no hem de mantenir la delinqüència d'altres països.

3. Llengua Catalana

Segons les enquestes d'usos lingüístics que realitza la Generalitat de Catalunya, detectem que el català va pel pedregar. L'any 2008, solament un 35,6% dels ciutadans utilitzava el català habitualment, enfront d'un 45,9% que emprava el castellà. Cinc anys més tard, el 2013, la diferència percentual va agreujar-se, situant-se el català al 36,3% i el castellà al 50,7%. L'any 2018 es van produir uns resultats molt similars. Si continuem mirant les estadístiques i ens fixem en els usos de la llengua per franges d'edat, veurem que l'any 2018 els usos lingüístics dels joves d'entre 15 i 29 anys es repartien en un 35,2% de català i un 48,1% de castellà. On estàvem millor era en la franja de major edat, la dels 65 anys cap amunt. Allà els catalanoparlants eren el 44,4% i els castellanoparlants al 46,3%.

Els nostres parlants envelleixen i, per agreujar-ho tot, entre 2018 i 2024 va entrar més de mig milió d'immigrants alhora que van morir més catalans que no pas en van néixer. Unes xifres inassumibles per qualsevol país del món. La baixa natalitat i la immigració ens juguen a la contra. Amb l'actual ritme de fluxos migratoris, en poques dècades arribarem a ser el 5% de catalanoparlants dins el total de la població.

Aliança Catalana farà servir tots els recursos disponibles dins les competències autonòmiques per a promoure el català i fer-lo indispensable per a viure al país. Creiem que ha arribat el moment d'actualitzar la Llei de Política Lingüística de la Generalitat (que data de finals dels anys 80) per tal d'adaptar-la a les noves realitats del segle XXI. S'han d'oferir avantatges fiscals a les empreses i particulars que acreditin l'ús del català i exigir un examen de català per aconseguir un permís de treball. D'aquesta manera, els treballadors podran veure la llengua catalana com un element més de protecció laboral davant l'allau migratori. Considerem extremadament greus i inacceptables les contínues denúncies per discriminació

lingüística i altres menes de catalanofòbia, farem que Catalunya torni a ser el país dels catalans i perseguirem aquestes discriminacions tal com dicta la llei.

Establirem acords amb l'autoritat lingüística per tal d'acabar de dotar d'una normativa completa i sòlida la llengua catalana. En aquest sentit, proposarem la recuperació dels accents diacrítics. Els quals són una eina indispensable per afavorir el correcte aprenentatge i pronunciació de la llengua per a infants i nouvinguts. Coordinarem esforços amb la resta de Països Catalans per tal de poder dotar de més recursos la normalització de la nostra llengua. Farem tots els possibles perquè el català recuperi la dignitat de llengua nacional que li pertoca.

4. Nacionalisme Industrial

En el terreny industrial hem perdut molta força durant les darreres dècades. Aquest és un fet especialment greu perquè la nació catalana gaudia d'una llarga tradició en aquest sector: havíem estat un motor industrial d'Europa. Si mirem les xifres del 2023, el pes de la indústria en el valor afegit brut de l'economia catalana és d'un 18,6%. Unes dades per sota de la mitjana de la Unió Europea —on aquest valor se situa en el 20,5% del PIB. Aquests percentatges ens han de preocupar perquè, fins no fa pas gaire, l'any 2021, encara superàvem la mitjana europea.

La desindustrialització que pateix Catalunya ens ha de preocupar forçosament perquè, encara ara, el sector industrial ofereix contractes amb menys temporalitat que la resta de l'economia i, a més a més, els salaris són, de mitjana, més elevats que en els altres sectors laborals. Un empleat de fàbrica, per exemple, podrà tenir un contracte indefinit amb molta més probabilitat que un empleat del sector turístic i, a sobre, el salari brut anual serà un 14,32% més alt de mitjana¹. Això permetrà al treballador de la fàbrica arrelar-se millor al territori, formar una família, esdevenir part de la comunitat i, en cas de ser immigrant, tenir-ho més fàcil per a integrar-se a la catalanitat.

Per aquest motiu, Aliança Catalana es marca l'objectiu que el pes de [la indústria catalana sigui d'un 25% del PIB l'any 2030](#). En aquest sentit, creiem que [la transició energètica ha d'anar acompanyada de les empreses](#) per assolir l'èxit industrial del país. Hem d'aconseguir plantejar una transició energètica racional i alineada amb el sector industrial, lluny de la politització i les decisions preses de

¹ IDESCAT: Salari brut anual i guanti per hora. Per sexe i sectors d'activitat

cara a la galeria que prioritzen el màrqueting verd per davant del sentit comú. Els costs de l'energia han de ser assequibles per tal de protegir la nostra producció i els nostres llocs de feina i, endemés, l'administració catalana ha de deixar de ser una enemiga que multa, castiga i esprem fiscalment les empreses per esdevenir la millor aliada i sòcia de les nostres indústries. En l'àmbit europeu, volem que la Generalitat i els partits catalans facin valdre la seva veu per apostar per [mesures proteccionistes que protegeixin les indústries catalanes i europees](#) del dúmping laboral, fiscal, regulador i ecològic que suposen diverses economies del tercer món.

Cal [apostar per un règim d'imposts competitiu](#) que acabi amb l'excés de voracitat fiscal i un [sistema educatiu enfocat al mercat laboral que potencii la formació professional dual](#) i que estigui gestionat per les mateixes empreses. Volem rebaixes fiscals i reduccions del cost de la seguretat social per les indústries que formin elles mateixes els treballadors. Aliança Catalana promourà la creació d'un llibre d'estil a TV3 que faci valdre els valors de l'emprenedoria i la importància de la indústria. A més a més, creiem que les polítiques d'urbanisme han de tenir un paper clau en la reindustrialització de Catalunya. Cal [crear habitatges dignes a prop dels polígons industrials](#) perquè les empreses hi puguin instal·lar els seus llocs de producció facilitant als treballadors el desplaçament a la feina.

Aliança Catalana augmentarà la força de què disposa l'Institut Català de Finances per tal de convertir-lo en un pilar del nostre nacionalisme industrial. Així doncs, volem que l'ICF presti diners a aquelles empreses catalanes que en comprin d'altres amb l'objectiu de traslladar la producció al Principat. Paral·lelament, [promourem la creació d'un fons sobirà d'inversió](#) on la Generalitat tingui la capacitat de comprar les empreses viables que cregui convenient i així traslladar o mantenir la producció a Catalunya. Aquest fons ha de servir, també, com un mecanisme d'estalvi per les famílies catalanes i com una eina per afavorir la reindustrialització catalana.

5. Fiscalitat

Aliança Catalana vol que Catalunya torni a ser rica i plena i, per això, volem que també ho siguin les butxaques dels catalans. Per aquest motiu, proposem una rebaixa d'imposts generalitzada: El millor lloc pels diners és al compte corrent dels ciutadans. Sempre defensarem l'estalvi i la inversió com a motors per construir un futur pròsper i lliure.

Així doncs, per tal de protegir el poder adquisitiu dels nostres ciutadans i evitar que la inflació es mengi els ingressos de les nostres famílies, proposem reduir el nombre de trams de l'IRPF i deflactar-lo, reduir les quotes d'autònoms i suprimir impostos contraris a l'estalvi com successions i patrimoni.

Per tal d'enfortir el nostre sector agrícola i protegir el nostre món rural, volem crear Zones Econòmiques Especials amb una fiscalitat baixa que incentivin l'activitat econòmica, sobretot del sector primari, a les parts del territori amb risc de despoblament.

Espanya roba a Catalunya més del 40% dels impostos que paga anualment, una xifra insostenible per a qualsevol economia. Per aquest motiu, aconseguir la recaptació total dels impostos que es paguen a Catalunya és un objectiu prioritari d'Aliança Catalana.

6. Impost de successions

Aliança Catalana veu l'impost de successions com un problema ètic i dissenyat amb una òptica anticatalana. És una arbitrietat injusta on l'administració segresta tot el que estalviem durant la vida per tal d'exigir un rescot als nostres hereus. És un impost a la mort que ens desvincula del nostre passat familiar i ens obliga a malvendre la casa dels nostres avis i pares per satisfer les exigències d'uns governants que regalen i malgasten els nostres diners. Sempre defensarem el patrimoni i l'estalvi de les famílies catalanes i, per aquest motiu, eliminarem l'impost de successions i donacions.

A més a més, durant la pandèmia de la COVID-19, la nefasta gestió de l'exconseller Chakir El Homrani va disparar les morts de la nostra gent gran. En aquells dies, el govern de JxCat i ERC va apujar l'impost de successions recaptant un 60% més que l'any anterior. L'impost a pagar es va multiplicar fins a més de 8 vegades². Considerem que va ser un acte cruel i desvergonyit per tal d'aprofitar-se, durant la nocturnitat de la pandèmia, de les morts dels nostres avis. Mentre perdíem els nostres ancians, en comptes de procurar evitar morts, només pensaven a robar encara més al ciutadà. Per aquest motiu, retornarem gradualment a les famílies

² "Una herència exemple de pare a fill, de dos immobles més estalvis que sumessin 582.524,27 euros, es va passar de pagar 4.698 euros a 39.690 euros d'Impost de Successions; un 744% més Font: Taules publicades per l'ATC pel nou càlcul de l'impost de successions segons Modificacions de la Llei 5/2020, de 29 d'abril

els diners que van pagar per aquest increment de successions d'ençà del confinament.

7. Emprenedoria

8. Família

Aliança Catalana entén que la societat no la conformen individus deslligats els uns dels altres. Entenem que la família és el primer esglaó de la societat catalana. Per aquest motiu, [defensem la independència de la família, la llibertat dels pares a triar el millor model educatiu pels fills i totes les polítiques que protegeixin les capacitats de les famílies per gaudir de bona salut econòmica](#). Entenem que la família és la unió de persones per vincles sanguinis o afectius, nosaltres sempre defensarem l'afecte i el suport mutu: independentment de si són tradicionals, monoparentals o de parelles homosexuals, [sempre serem al costat de les famílies catalanes](#).

No som aliens al fet que en temps de crisi, la família és l'organisme que més ajuda els ciutadans a poder suportar les adversitats del moment. Aquesta institució esdevé irremplaçable quan es tracta d'educar en els valors, costums i en la transmissió de la cultura catalana. Per aquest motiu, [proposem rebaixes d'IRPF a les famílies en funció del nombre de fills](#).

9. Natalitat

Segons l'IDESCAT, la societat catalana ha estat 6 anys en creixement negatiu. Aquest envelliment de la població posa en risc l'estat del benestar i la continuïtat de la nostra cultura. Per aquest motiu, considerem que és necessari que el Parlament declari l'estat d'emergència demogràfica —tal com a la passada legislatura va declarar formalment l'emergència climàtica. Una declaració d'aquestes característiques, i el debat que se'n derivaria, faria que la societat fos molt més receptiva a canviar falses creences, hàbits de vida i es plantegés tenir més fills. Aliança catalana s'oposa a tota mesura de natalitat pensada a curt termini i de forma electoralista com els xecs nadó.

Proposem substituir l'actual Secretaria d'Afers Socials i Família per una Secretaria de Foment de la Natalitat i Família que tingui competències per influir i esmenar les polítiques i resolucions de les diferents conselleries i entitats que depenen de la Generalitat. Les tasques d'aquesta secretaria general han d'anar de procurar que els habitatges de promocions oficials tinguin en compte també les famílies nombroses amb pisos més grans fins a promoure que les condicions laborals dels treballadors de la mateixa Generalitat siguin amables amb la conciliació laboral i familiar. Entre les tasques d'aquesta secretaria general hi hauria, per exemple, la redacció d'un llibre d'estil d'obligat compliment per a TV3 i Catalunya Ràdio, amb instruccions per capgirar l'actual línia editorial antifamília i antinatalitat que desincentiva la nostra natalitat.

Proposem establir deduccions progressives en l'IRPF. L'evidència empírica demostra que la millor prestació que pot oferir l'estat per potenciar el naixement de nens és, paradoxalment, reduir l'estat en forma de deduccions potents i progressives als progenitors amb fills. Per això mateix, a Aliança proposem la següent bonificació en el tram autonòmic de l'IRPF: Les famílies amb un fill han de tenir una bonificació del 3%; Les famílies amb dos fills, una bonificació del 10%; les famílies amb tres fills, una bonificació del 20%; les famílies amb quatre fills o més, una bonificació del 30% l'IRPF fins que el menor dels fills compleixi els vint-i-un anys.

10. Seguretat

Aliança Catalana considera que vetllar per la seguretat a les nostres viles i ciutats és un deure fonamental destinat a garantir una bona qualitat de vida als ciutadans. Som conscients de la gran feina de país que fan els nostres cossos policials, sovint sense el suport dels nostres polítics.

Garantirem que la policia disposi dels recursos necessaris, incloent-hi vehicles, equips de comunicació i tecnologia avançada com càmeres d'anàlisi de la conducta, per afrontar els reptes actuals de seguretat de manera eficaç i amb més patrullers al carrer i menys policies oficinistes i fent d'administratius dins les Comissaries. La burocràcia i les dificultats administratives no els deixen sortir a patricular.

Implementarem **programes de formació continuada** per als agents de policia, amb un enfocament en les últimes novetats tecnològiques, tècniques d'investigació, resolució de conflictes i interacció amb la comunitat.

Promourem **una relació més estreta entre la policia i la comunitat** mitjançant programes de proximitat i serveis de policia de seguretat. Amb una comunicació transparent i ràpida. Això ajudarà a millorar la confiança i la col·laboració entre els ciutadans i les forces de seguretat.

Introduïrem **un sistema de vigilància més eficient i intel·ligent** a través de **càmeres de seguretat**, per ajudar a prevenir el delicte i identificar els delinqüents, amb més comandaments al carrer i menys al despatx.

Augmentarem la **presència policial fixa i visible en zones problemàtiques**, com ara estacions de transport públic, centres comercials i zones d'oci nocturn, per augmentar i dissuadir comportaments incívics i delictius.

Promourem que es **destinin les hores policials de les seccions d'afers interns a investigar i eliminar els delictes comesos per policies i no a fiscalitzar i atemorir els policies** que fan la feina per perseguir a delinqüents, okupes, gent incívica i MENAs. No podem permetre que els nostres professionals de la seguretat no puguin treballar lliurement per por de ser perseguits i sancionats per actes derivats de la seva tasca i servei.

Millorarem la **coordinació entre la policia i altres agències**, com els serveis d'emergència, Agents Rurals, protecció civil i els Ajuntaments, per respondre de manera més efectiva a situacions de crisi i emergència.

Reforçarem les unitats especialitzades en la prevenció i lluita contra la violència de gènere, no només de forma eventual com ara, sinó amb patrulles operatives que controlin actes misògins contra les dones i nenes i aportin una resposta concreta i adequada a cada cas, amb serveis d'atenció especialitzat, que puguin donar suport adequat i continuat a les víctimes.

Implementarem **plans de seguretat específics per a festes i esdeveniments públics**, amb mesures com controls d'accés exhaustiu, vigilància reforçada i coordinació entre els organitzadors, els cossos policials i agències de seguretat privada.

Adoptarem un enfocament integral que abordi les causes subjacents de la delinqüència i l'incivisme, incloent-hi programes de prevenció social, suport a la reinserció de presos i accions per millorar les condicions de vida en zones vulnerables.

Establirem xarxes de col·laboració internacional per intercanviar coneixements i millors pràctiques en matèria de seguretat i lluita contra el delicte.

Aliança Catalana apostarà per augmentar el nombre d'efectius dels cossos de seguretat de Catalunya. Ens marquem l'objectiu de disposar de 2,5 mossos d'esquadra i 1,5 policies locals per cada 1000 habitants, uns processos de selecció que realitzarem incorporant proves que acreditin un alt coneixement del país, la seva cultura i la llengua catalana. A més a més, tota administració governada per Aliança Catalana oferirà suport i col·laboració plena als nostres cossos de policia. A més a més, Aliança augmentarà el cos de mossos a les comarques amb dèficit de policies locals.

La justícia lenta no és justícia. En el cas de la multireincidència els judicis triguen a arribar i quan arriben les autoritats no localitzen els delinqüents. Per aquest motiu, proposem crear jutjats especials d'instrucció dedicats a la seguretat ciutadana que estiguin habilitats per fer judicis ràpids entre les 24 i 72 hores posteriors al delicte.

També volem que es modifiqui el Codi Penal per a imposar penes de presó d'un a tres anys a qui hagi estat condemnat abans per tres delictes de furt sense tenir en compte la suma del valor dels béns sostrets. I, pel que fa a les ocupacions, creiem imprescindible modificar el CP per adoptar una mesura cautelar de desallotjament immediat en un termini de 48 hores quan l'ocupant no pot aportar un títol de possessió legítim, quan l'ocupació implica posar en perill l'habitatge i/o l'edifici o quan provoca problemes de convivència veïnal. Aliança Catalana fomentarà que l'ocupació il·legal de qualsevol propietat privada passi a ser un concepte jurídic definit al CP i que aquesta sigui tipificada com a delicte.

Establirem mecanismes de suport i assessorament per als propietaris afectats per ocupacions il·legals, facilitant-los informació sobre els seus drets i recursos legals disponibles i agilitzant els tràmits per tal d'aconseguir la desocupació.

Reforçarem la **detecció precoç de situacions d'ocupació il·legal mitjançant programes de vigilància i seguiment en zones de risc**, permetent una resposta ràpida i eficaç per part de les autoritats fent fora els okupes en calent.

Millorarem la **coordinació entre les autoritats locals, comarcals i regionals** per abordar les ocupacions il·legals de manera integral i eficient.

Introduïrem **sancions dissuassives per als ocupants il·legals i aquells que facilitin o promoguin l'ocupació il·legal d'immobles, xarxes i oportunistes que venen claus a canvi de diners als ocupants necessitats**.

Oferirem **programes de reinserció social per als ocupants en situacions d'ocupació il·legal**, ajudant-los a trobar alternatives d'habitatge i oportunitats d'integració social.

Realitzarem **campanyes de conscienciació i educació sobre els impactes negatius de les ocupacions il·legals**, tant per als ocupants com per a propietaris i la societat en general.

A més a més, per evitar haver de patir el cost que suposa que la meitat de les presons estiguin ocupades per reclusos estrangers, creiem que quan un immigrant delinqueix, se l'ha de repatriar. En aquest cas, mentre no siguem un estat independent, cal **exigir el traspàs de les competències en immigració**.

11. Presons

Ja fa anys que la situació dels treballadors de les nostres presons ha empitjorat considerablement. L'actuació del govern s'ha centrat sempre a fiscalitzar i posar en dubte la bona feina del personal penitenciari i ha abandonat la defensa de la seva seguretat i dels seus drets laborals. Quan sorgeix qualsevol problema la Generalitat assumeix sempre el relat d'organismes interessats com IRIDIA o l'Observatori del Sistema Penal i Drets Humans abans que les explicacions dels professionals del sector. La deixadesa no ha parat de créixer fins que, lamentablement, una treballadora va ser assassinada a mans d'un reclus el dia 13 de març a la presó de Mas d'Enric. Una tragèdia que ens ha de fer replantejar com s'han fet les coses fins ara.

Cal replantejar la situació dels treballadors de les nostres presons. No es tracta de passar de l'actual situació de bonisme a una de punitivisme, tanmateix, continuar ignorant els problemes no farà altra cosa que agreujar-los. Per aquest motiu, volem que els treballadors de presons siguin reconeguts com a agents de l'autoritat, tal com fan els països del nostre entorn europeu. Endemés, creiem que és indispensable que siguin reconeguts com a cos penitenciari i així tenir una taula de negociació pròpia, tal com passa amb el cos de policia. Les necessitats, horaris i situacions dels treballadors de presó tenen unes característiques pròpies que cal tractar per separat d'altres professions.

Considerem que cal aturar el pla de l'Estratègia Nacional d'Obertabilitat Penitenciària impulsat per la consellera Gemma Ubasart, pel fet que no obeeix a principis tècnics sinó polítics. No podem atorgar el tercer grau a un 10% més de reclusos que no estan preparats encara per aquest canvi. El fet que un reclús no reincideixi en assolir la llibertat no és perquè hagi passat pel tercer grau en lloc del segon, sinó per la feina feta al centre penitenciari a càrrec dels treballadors de presons.

Un altre punt feble que cal abordar és el referent a la llei orgànica penitenciària, que data del 1979 i requereix actualitzar-se pel segle XXI. Per altra banda, les nostres presons necessiten un personal altament preparat. Per aquest motiu, defensarem cobrir els llocs de feina dels centres penitenciaris a través d'oposicions i no pas d'interinatge.

És entre els reclusos classificats en primer grau on es troben els interns multiagressors a treballadors penitenciaris i protagonistes dels incidents més greus. Cal procurar una separació interior dels diferents perfils d'interns en primer grau. No podem posar en risc la integritat física dels altres encarcerats i cal evitar el contagi de conductes disruptives. Per aquest motiu, i per tal d'afavorir la feina dels nostres professionals, promourem la creació d'un nou centre penitenciari de grans dimensions.

Defensarem la jubilació anticipada pels nostres professionals penitenciaris a 59 anys. No podem permetre que amb més de 60 anys, alguns dels nostres treballadors s'hagin d'enfrontar a situacions de risc per la seva integritat física o de vida.

Aliança Catalana crearà una Escola dels Treballadors Penitenciaris per formar degudament els professionals de les presons catalanes. Creiem que tal com passa a països veïns com França, és necessari ampliar l'escalafó professional dels treballadors penitenciaris. Han d'existir més de tres nivells de carrera administrativa. Volem que els treballadors de la presó puguin assumir determinats trasllats d'interns i mantenir la vigilància perimetral dels voltants de les presons catalanes.

Cal abandonar amb determinació real l'actual marginació institucional que pateixen les dones preses respecte de la població penitenciària masculina, sobretot a la província de Barcelona. Es necessari corregir el maltractament històric de les dones preses, sense hipocresies, amb la inauguració de la presó de dones a la zona franca de Barcelona.

12. Les nostres retallades

Els diners on millor estan és a la butxaca dels catalans. Per aquest motiu, Aliança Catalana dissenyarà els presuposts de la Generalitat sempre apostant per l'austeritat, la responsabilitat, la reindustrialització i el benestar dels catalans. Ens oposem a malgastar els diners de tothom en milers de càrrecs públics i organismes innecessaris. Per aquest motiu, si Aliança Catalana governa, reduirà el nombre de conselleries, direccions generals, alts càrrecs i organismes que viuen de l'erari públic. Realitzarem una auditoria per saber on i com s'han gastat els diners dels catalans i detectar-ne irregularitats.

Fiscalitzarem la feina que fan tots els departaments i suprimirem totes les despeses supèrflues. Aliança Catalana creu que és hora de responsabilitzar l'administració de la despesa que fa, reduint aquesta tant com sigui possible, tal com fa una família responsable o una empresa solvent a l'hora de gestionar les seves finances.

Amb la mirada posada en el futur, Aliança Catalana vol que el cost en despesa social sigui zero, car això suposaria un excel·lent indicador de la bona salut econòmica de la nostra societat. La Generalitat de Catalunya ha de promoure emancipar financerament les famílies catalanes, protegir la seva propietat privada i evitar convertir-se en un llast fiscal pels nostres ciutadans.

Actualment tenim 4800 reclusos estrangers. La meitat dels presoners a Catalunya són immigrants. Cada reclus ens costa 32.400 euros a l'any. Són uns 190 milions d'euros anuals. Les presons han de servir per reconvertir ciutadans criminals en ciutadans productius. Catalunya no té cap deure vers la rehabilitació d'estrangers, regulars o irregulars. Creiem que aquestes tasques pertoquen als governs dels seus països d'origen. Reduir la població reclusa immigrant suposaria no només una retallada de més de 150 milions d'euros, sinó que es traduiria en una major capacitat d'oferir una atenció molt més adequada als reclusos nacionals.

Finalment, la major retallada que farem serà amb el saqueig fiscal que ens aplica Espanya. El 40% de tots els impostos que es recapten a Catalunya serveixen per a mantenir un estat espanyol improductiu i deficitari. [Aliança Catalana](#) **declararà i defensarà la independència de Catalunya** com el millor instrument per a protegir la nostra cultura, la nostra riquesa i la nostra seguretat.

13. Barcelona

Per Aliança Catalana, Barcelona continua sent la capital de Catalunya. El nostre cap i casal té forts actius per tornar a esdevenir una ciutat vibrant i creativa, una ciutat emprenedora i pròspera, una ciutat del futur.

Barcelona ja fa més de mil anys que ha exercit la capitalitat de la nostra nació. Amb els pas del temps, els diversos comtes catalans van reconèixer el Comte de Barcelona com el seu senyor. La nostra capital ha viscut moments d'esplendor i prosperitat així com moments de crisi; temps de domini mediterrani i èpoques d'empobriment. El model començat amb els Jocs Olímpics del 1992 va ser clau per obrir la ciutat a la mar, reformar-la i convertir-la en una urbs de primer nivell.

Ara bé, ja fa més de 30 anys d'aquell esdeveniment olímpic i la nostra capital ha de repensar-se, ha de dissenyar un nou pla. Ara com ara, Barcelona és una ciutat on el català reula a tot arreu a causa de l'arribada massiva d'immigrants. És una metròpoli gran, però amb molts problemes: l'atur augmenta, molts joves no poden adquirir un habitatge, la connexió amb la resta del país es fa pesada i enrevessada, tant pels embussos als accessos principals com pels caòtics trens de rodalies: la nostra capital gira l'esquena als milers de catalans que cada dia han d'entrar-hi per motius laborals o que s'hi han de moure en un transport públic que, en molts casos, està infestat d'incivisme i delinqüència. Endemés, també

patim la degradació de molts barris a causa de la brutícia, els grafitis, els lladres i els manters.

Per tant, no és estrany que la nostra capital expulsi la classe mitjana catalana. Els catalans se'n van d'una ciutat descatalanitzada, insegura jurídicament i física, empobrida i mal connectada. L'herència d'Ada Colau ha deixat una ciutat degradada, que fuig del deure i orgull d'exercir el paper de capital de Catalunya. Per revertir tot això, Aliança Catalana proposa [un pla per millorar els accessos i el transport públic a Barcelona](#). El govern municipal ha de ser conscient i assumir sense excuses la responsabilitat de governar la capital del país. A més, [endurirem la normativa i les penes contra l'incivisme](#). Farem polítiques de neteja ambicioses per a aconseguir [una ciutat neta i sense grafitis](#). Atraurem la [inversió mitjançant avantatges i beneficis fiscals](#). Incentivarem la [construcció de nous habitatges de qualitat](#) i posarem [facilitats als inversors que volen comprar o reformar pisos per posar-los al mercat del lloguer](#). A més a més, per facilitar l'accés a l'habitatge dels més joves, [eliminarem l'Impost sobre Transmissions Patrimonials en la compra del primer habitatge i el reduirem en la resta de casos](#). Els preus prohibitius del lloguer no s'eviten limitant-los amb lleis que només provoquen reducció d'oferta, economia submergida i conseqüents pujades de preus, sinó augmentant-ne l'oferta i oferint seguretat jurídica als propietaris. Per aquest motiu, [tombarem la llei de limitació de preus del lloguer](#).

A més a més, volem una ciutat orgullosa d'ella mateixa, que sigui una capital conscient del valor del seu patrimoni arquitectònic. Per tot això, promourem la monumentalització i la reforma de les zones emblemàtiques de la ciutat. Volem que es tingui cura dels parcs, jardins, edificis, carrers, entrades i sortides del metro i siguin un tret distintiu. Promourem reconstruir o reformar edificis perduts com, per exemple, els edificis de les Exposicions del 1929 i 1888. La nostra capital ha de ser un mirall de tota la Nació i ha de ser el nostre aparador al món.

14. Habitatge

Aliança Catalana [incentivarà la construcció de nous habitatges de qualitat](#) i posarà [facilitats als inversors que volen comprar o reformar pisos](#) per posar-los al mercat del lloguer. A més a més, per facilitar l'accés a la habitatge dels més joves, [eliminarem l'Impost sobre Transmissions Patrimonials en la compra del](#)

primer habitatge i el reduïrem en la resta de casos. Els preus prohibitius del lloguer no s'eviten limitant-los amb lleis que només provoquen reducció d'oferta, economia submergida i conseqüents pujades de preus, sinó augmentant-ne l'oferta i oferint seguretat jurídica als propietaris. Per aquest motiu, [tombarem la llei de limitació de preus del lloguer](#).

15. Energia

Volem per Catalunya una energia sostenible, segura, amb un subministrament garantit i amb un nivell de costos assumible per les empreses i els particulars. Entenem que el futur de l'energia rau en una [combinació de les energies renovables i de l'energia nuclear](#).

Per tal d'aconseguir que tot català pugui pagar el preu de la llum, i que la nostra energia sigui assequible, [Aliança aposta per la instal·lació de petits reactors modulars \(SMR\)](#), eficients i segurs. Els SMR permeten estalviar costos i temps de construcció i es poden desplegar gradualment per a ajustar-se a la demanda creixent d'energia³. Mentre l'energia de fusió nuclear no sigui una realitat viable per a Catalunya, combinarem la potència dels SMR amb l'ús de les energies renovables per tal d'abaratir la factura de la llum, protegir el medi ambient i fer-nos sobirans energèticament. Creiem que a les zones d'Ascó i Vandellós són les que estan més preparades per acollir tant els reactors modulars com [una planta hidroelèctrica reversible](#) per aprofitar, emmagatzemar i optimitzar la potència de l'energia creada. I, a més a més, apostem per realitzar una política urbanística ambiciosa no només centrada en polígons industrials sinó també en habitatges pels treballadors, per tal d'instal·lar un hub d'indústries que demandin grans quantitats d'energia.

El nostre país té una dependència energètica de l'exterior de més del 80%. Aquest és un fet especialment greu perquè, si avui la Generalitat independitzés el nostre Principat, l'endemà hauríem de demanar ajuda a Espanya per accedir a l'energia. És per aquest motiu que apostem per la força verda de la nuclear i per potenciar les renovables com la biomassa, una font renovable que ajudarà a netejar els boscos i oferirà llocs de feina al món rural. Aliança Catalana [aposta per aconseguir la independència energètica](#).

³ IAEA: "Què són els reactors modulars petits (SMR)"

El marge competencial de Catalunya és limitat en matèria energètica. Per aquest motiu, necessitem que el marc legislatiu i la decisió sobre per quins tipus d'energia apostem per ser competitius es prenguin a la Generalitat.

16. Salut

D'ençà del desplegament de les competències en matèria sanitària, el sistema català de salut ha patit un problema d'infr finançament greu. L'Estat va cedir les competències però no els mecanismes necessaris per a poder-ho finançar com cal. Per posar un exemple, l'any 1981, quan el conseller Josep Laporte va iniciar el desplegament de l'actual xarxa hospitalària de Catalunya, Espanya va realitzar una transferència de 87.000 milions de pessetes quan el cost real era de 110.000 milions. Per aquest motiu, l'establiment d'un estat català és indispensable. Necessitem disposar de tots els nostres recursos per a garantir i millorar la xarxa hospitalària de Catalunya. Aliança vol que cada ciutadà tingui un bon hospital a menys de 30 quilòmetres de distància.

L'actual model sanitari públic català pot continuar sent vàlid, sòlid i vigent amb una correcta gestió, finançament i reestructuració posant èmfasi a millorar els punts febles com, per exemple, gran part de l'atenció primària. Cal, doncs, ajustar el sistema a les necessitats actuals de Catalunya, cercant solucions al problema de sempre: la falta de finançament. A més, tenim un problema agregat pel que fa al dimensionament, atès que la planificació i disseny del sistema públic de salut a Catalunya es va idear per a 6 milions de persones i ja som més de 8.

Aliança Catalana aposta per mantenir el sector Salut de Catalunya com a pioner a escala mundial. Per tal de reforçar aquest posicionament, cal continuar invertint en recerca; no només recerca ultraespecialitzada o de darrera generació, sinó recerca en tot l'espectre sanitari, com la recerca en infermeria, que impacta de forma clara en l'experiència dels pacients.

Per tal de poder vehicular l'objectiu d'eficiència en el context actual de finançament insuficient i infradimensionament del sistema, Aliança Catalana aposta per l'agilització exhaustiva del sistema sanitari català, aprofundint en la col·laboració publicoprivada i incrementant l'autonomia dels ens —principalment hospitals— que conformen les macroestructures sanitàries de Catalunya. Més capacitat de decisió als centres o, fins i tot, permetre-hi un clima de competència asseguraria més dinamisme i eficiència.

Creiem indispensable formar bons metges a Catalunya perquè els pacients catalans siguin atesos en la seva llengua. No volem haver de contractar metges a l'estranger que no tinguin la capacitat de desenvolupar-se en català.

Finalment, som conscients que l'infradimensionament i infrafinançament del sistema té repercussions negatives pels nostres professionals, que —apel·lats pel seu sentit vocacional— es veuen forçats a haver de realitzar un sobreesforç constant que en altres països no existeix. Per aquest motiu, [Aliança augmentarà el nombre de metges amb sanitaris](#) que comprenguin què és Catalunya i la importància d'oferir un servei en català als pacients. [Adaptarem la nota de tall d'accés a la carrera de medicina i les places disponibles d'acord amb la demanda de cada moment.](#)

17. Turisme

El turisme representa un 12% del PIB català i un 14% del total d'ocupats a Catalunya, és un sector molt important en el conjunt de l'economia catalana i cal treballar per garantir-ne l'excel·lència. A conseqüència de la COVID-19, el sector turístic ha perdut molta mà d'obra qualificada. Va ser el darrer sector a recuperar la normalitat, el que més temps va estar tancat. Per això, professionals molt vàlids van deixar el sector i va anar a d'altres que ja treballaven amb normalitat. Tenien feina més estable, millor remunerada i amb millors condicions. Aquesta mancança de professionals qualificats autòctons va ser substituïda per immigrants sense experiència, però que accepten pitjors condicions laborals i salarials. Aquest fet ha provocat una pèrdua de l'excel·lència del sector per manca de professionalitat i que el servei en català sigui pràcticament inexistent.

Per revertir aquesta situació, Aliança Catalana proposa realitzar una [millora dels convenis col·lectius](#) del sector de l'hostaleria, apostar per [salaris dignes](#), [promocionar escoles i carreres universitàries](#) relacionades amb el món del turisme per tenir degudament formada en el sector i [exigir un nivell de català](#) als treballadors per tal que acreditin poder oferir un servei en la nostra llengua.

La immensa majoria dels turistes que ens arriben, visiten Barcelona, Costa Brava o Costa Daurada, havent-hi pocs visitants a la resta del país. Hem d'aconseguir que els visitants estrangers s'interessin cada cop més per la resta del territori.

Endemés, cal promoure el turisme dels catalans dins de Catalunya, generant així riquesa en més llocs del Principat, aconseguint, entre d'altres coses, frenar la despoblació que patim en zones com els Pirineus i protegir i fer valdre el patrimoni artístic i arquitectònic de tota Catalunya.

Elaborarem un [inventari detallat dels atractius turístics de cada municipi](#) (gastronomia, senderisme, interès cultural etc) i els potenciarem a través de l'Agència Catalana de Turisme. A més, creiem que cal remodelar l'ACT per tal que no només en formin part les empreses interessades a ser-hi, sinó totes aquelles organitzacions o destinacions turístiques implicades en el sector. Cal promoure l'enfocament de l'ACT al consumidor final i potenciar-ne la formació de membres en el coneixement de la riquesa de la cultura catalana. A més a més, a part d'[augmentar-ne el nombre](#), cal [enfortir la tasca dels 8 centres de potenciació del turisme](#) que tenim a l'exterior per tal d'atorgar més importància a Catalunya com a destí de viatges professionals, mèdics o vacacionals. Catalunya ha de ser present a la major part de les fires sobre turisme. Volem, també, una administració que ajudi fiscalment i burocràtica els petits empresaris a engegar i mantenir la seva unitat de negoci fora les principals àrees turístiques.

A través de la formació dels agents de l'ACT i els CPT, cercarem un turisme que sigui respectuós amb l'entorn, el país i els habitants. Que facin estades més llargues i amb una despesa superior. Tots els països competeixen per aconseguir aquest turisme de qualitat, per aquest motiu, Catalunya ha de demostrar també tenir un servei de qualitat, en format i amb salaris dignes. [Incentivarem fiscalment les empreses a remodelar els seus negocis](#) per a enfocar-se a captar un turisme de qualitat. Paral·lelament, promourem que l'administració [sancioni les empreses que generin problemes al seu entorn](#) per aquest tipus de client, ja siguin hotels, restaurants, sales de festa o agències de viatges que treballin el mercat.

Aliança Catalana promourà que l'Agència Catalana del Turisme dugui a terme [una anàlisi acurada dels mercats emissors](#) de turistes per tal d'aconseguir visitants en èpoques de poca demanda, superant així que, durant els mesos de temporada baixa, molts municipis vegin tancar-se els seus negocis i molts treballadors no puguin tenir un contracte fix per tot l'any. Per evitar les parades en l'activitat de la temporada baixa, [incentivarem el turisme intern](#) de Catalunya.

Un gran país necessita també grans esdeveniments com la Fòrmula 1, la *Moto GP*, els Finals de *Champions*, el *Mobile World Congress*, Construmat, etc.

Malauradament, en els darrers anys, la desídia dels partits catalans ha posat en dubte l'aposta de Catalunya per captar aquestes trobades de primer nivell. Aliança Catalana proposa establir una [entesa dels principals representats polítics, institucionals i empresarials del país per promocionar-nos internacionalment a l'hora de captar esdeveniments transcendentals per al Principat.](#)

18. Boscs

Som un dels països amb més massa forestal d'Europa i, per desgràcia, no en tenim prou cura. Tenim un bosc gran però ineficient. El sotabosc creix descontrolat i les espècies que consumeixen més aigua, com les coníferes, substitueixen els arbres més eficients i més productius, com els roures martinencs i les alzines. Tot això fa que el bosc consumeixi molta més aigua de la que seria desitjable.

Ara mateix, ni l'administració ni els propietaris forestals (més d'un 75% dels boscs són privats) assumeixen el cost de mantenir-lo. Aquest fet provoca les situacions idònies per la propagació d'incendis o el consum excessiu d'aigua. En aquest sentit, i segons dades publicades per l'IRTA, a dia d'avui gairebé un 40% de l'aigua que entra a Catalunya marxa per l'evapotranspiració ambiental.

Per tot això, Aliança promourà [la tala selectiva d'arbres](#); la creació de [tallafocs](#) per evitar els grans incendis; [la substitució de les coníferes per quercus](#); pactar amb els propietaris forestals [perquè l'administració tingui cura del bosc](#), per exemple, expropiant la fusta dels boscs privats, tot cercant que l'administració es faci càrrec de l'activitat (però no pas del terreny) durant un període de temps acordat. Facilitarem també la capacitat dels propietaris d'àrees forestals per gestionar i tenir cura dels seus boscs sense que el Departament de Polítiques Ambientals els limiti o penalitzi les tals d'arbres —en cas contrari, qui farà desaparèixer els boscs seran els incendis.

Cal [fer més productiu el bosc instal·lant plantes de biomassa](#) que converteixin la neteja i cura dels nostres boscs en un bon negoci i, a més, ens proporcionin una bona font d'energia renovable.

19. Aigua

Segons dades de l'IRTA, cada any entren a Catalunya 30.000 hectòmetres cúbics d'aigua. De tota aquesta aigua, 22.000 hm³ ens arriben amb les precipitacions de la pluja i 8.000 hm³ amb les entrades del riu Ebre i Cinca. En necessitem un 10% pel que coneixem com aigua regulada. Aquesta desena part del total té uns usos repartits de la següent manera: per a l'agricultura (2075 hm³), per a l'ús urbà (564 hm³), per a la indústria (267 hm³) i per a la ramaderia (59 hm³).

Per una banda, la quantitat d'aigua que marxa a través de l'evapotranspiració ambiental és un 37% del total i, per l'altra banda, la quantitat d'aigua que marxa pels cabals dels rius és el 50%.

D'aquest gairebé 40% de l'aigua entrant que marxa per l'evapotranspiració, la meitat desapareix pel nostre bosc descuidat i sobredimensionat. A més a més, un percentatge important dels recursos hídrics que perdem ens marxen per les fuites de la xarxa de distribució pública. Segons l'Agència Catalana de l'Aigua, un de cada quatre litres d'aigua potable es perden pel mal estat de les canonades. També sabem que una bona part del consum d'aigua en l'agricultura es podria reduir invertint en sistemes de regadiu més eficients i augmentant la reutilització de l'aigua.

Aliança Catalana es pren molt seriosament la gestió de l'aigua i, per aquest motiu, aposta en un pla general per garantir l'accés a l'aigua. Proposem fer [tales selectives d'arbres](#); [promoure prats de dall](#); [afavorir els quercus en detriment de les coníferes](#); que [l'administració pacti amb els propietaris forestals la cura dels boscs](#) negociant, si cal, l'expropiació de l'activitat de la tala de fusta (no del terreny); [implantar plantes de biomassa](#) per fer productiva la tala d'arbres, [promoure la neteja dels boscs](#), aconseguir energia renovable i incentivar la creació de llocs de feina; [promoure la introducció de sistemes de regadiu eficients](#) en l'agricultura com el gota a gota; [construir llacs artificials al vessant de les muntanyes](#) per on passa un riu o riera (els *laghetto collinari* italians) per evitar que tota l'aigua de la pluja es perdi cap al mar; [reparar les fuites d'aigua a les xarxes municipals](#); [fer servir l'aigua depurada per a usos agrícoles](#); [instal·lar xarxes diferenciades d'ús](#) que ajudin a reutilitzar l'aigua i, finalment, apostar per [promoure el sector industrial](#).

20. Ensenyament

Una bona mostra del moment complicat que viu el nostre model educatiu el trobem als resultats de l'informe PISA de l'any 2022. En només 10 anys, Catalunya ha patit una davallada acadèmica sense precedents. Hem perdut 24 punts en matemàtiques, 38 punts en comprensió lectora i 15 en ciències. En altres paraules, en una dècada, els alumnes de Catalunya s'han endarrerit un curs en matemàtiques, gairebé dos en lectura i pràcticament un en ciències. Dependre d'un estat com l'espanyol, que en 40 anys ha tingut 8 lleis educatives diferents, ressenteix enormement els nostres resultats acadèmics. Un motiu més que avala la necessitat de dotar-nos d'un estat català independent.

No fa pas gaires anys, els alumnes catalans presentaven les millors notes de tot l'Estat espanyol. Actualment, però, ens trobem per sota dels resultats obtinguts a Extremadura o Múrcia. Així i tot, creiem que no hauríem de voler competir amb Espanya —que obté resultats per sota de la mitjana de l'OCDE. Catalunya ha de competir amb els països capdavanters en educació com Estònia, Singapur, Irlanda o Japó.

Volem una escola en català, meritocràtica, que fomenti l'excel·lència i que revisi els plans educatius per difondre el coneixement del nostre passat nacional. Una escola on [el castellà sigui optatiu](#). Per aconseguir aquesta millora educativa cal [recuperar ideals com l'esforç, l'estudi i la disciplina](#); [recuperar l'estatus d'autoritat pels professors](#); [recuperar la importància dels continguts](#) en el procés d'aprenentatge; [aprofundir en les tutories individualitzades pels alumnes](#) i, sobretot, [evitar les reformes pedagògiques de persones que no han trepitjat mai una aula](#) escolar.

Els encarregats de dir als professors com han d'ensenyar no poden són pedagogs i professionals universitaris que no coneixen la realitat de les aules. En una facultat tot queda molt bé i és fàcil parlar del sistema de l'aprendre a aprendre, divertir-se a l'aula, aprendre jugant, treballar per projectes, fomentar les competències, oblidar-se dels continguts, abolir els deures i un munt de coses més. Però cal ser realistes i analitzar el moment actual: trobem els docents que veuen que és impossible mantenir la disciplina a l'aula; els alumnes que han perdut la capacitat de concentració per l'excés de dispositius mòbils; el sistema eduCAT 1x1 que dóna un ordinador portàtil a cada alumne i que, després, fomenta la distracció de molts joves que xerren per xats *on-line*, perden-se per internet o mirant la seva telenovel·la preferida, sense atendre a classe.

L'escola catalana ha de fer honor al seu nom i exercir d'element catalanitzador dels nostres alumnes. Aliança Catalana no regalarà el títol de CI de català als alumnes quan acaben 4t d'ESO. Creiem que qui vol aquest títol ha de demostrar els seus coneixements en un examen per tal d'acreditar degudament els seus coneixements. Endemés, cal fer complir l'actual llei d'immersió lingüística. No podem permetre que el professor desenvolupi la classe segons la llengua que consideri oportuna. Cal enviar inspectors i trobar sistemes per assegurar que el cos de docents imparteix les lliçons en llengua catalana.

Promourem que els docents dediquin el temps a fer classe i no l'hagin de perdre fent hores i hores de paperassa burocràtica. Aliança Catalana vol que les innovacions pedagògiques que importem presentin resultats acadèmics contrastats, com el mètode d'ensenyança de Singapur, basat en la meritocràcia, la competitivitat i el sistema "Concret-Pictòric-Abstracte" en l'aprenentatge de les matemàtiques o el d'Estònia, considerat el país amb el millor sistema educatiu del món. Per tal d'afavorir la competitivitat entre centres i millorar l'ensenyament, implementarem el sistema de *vouchers* escolars. D'aquesta manera tots els alumnes tindran accés a l'educació i, alhora, podran elegir lliurement l'escola que vulguin. Fomentarem la formació professional dual per a tenir tècnics especialitzats que enforteixin els oficis i, a més a més, promourem que siguin les empreses qui gestionin aquesta formació.

Canviarem el nom del Departament d'Educació pel de Departament d'Ensenyament. Aliança Catalana entén que qui ensenya és l'escola i qui educa és la família.

21. Universitats

Considerem que el món universitari és una part fonamental del sistema de recerca i desenvolupament català i un pilar per a afrontar els reptes del segle XXI i garantir la competitivitat de l'economia catalana. Si volem ser competitius dins l'Europa i el món actuals, cal dissenyar una reforma del model universitari que contempli el finançament, l'autonomia, la governança dels centres i moduli el nombre de places i preu d'oferta dels seus cursos d'acord amb la demanda laboral agregada als estudis.

Per tal de promoure el talent i l'excel·lència, **fomentarem que el finançament universitari estigui associat a indicadors o avaluacions de resultats** de les diverses activitats de les universitats mitjançant la modalitat peer-review.

Establirem **acords plurianuals entre el govern i les universitats per determinar els objectius estratègics** de Catalunya i fixar el finançament vinculat als resultats aconseguits. Fomentarem les mesures necessàries per **augmentar l'autonomia de les universitats** perquè puguin fixar prioritats en els tipus i àmbits d'investigació que li siguin preferencials, en l'ensenyament que ofereixen i en els serveis que presten; gestionar i perfeccionar els seus recursos humans; definir els seus plans d'estudis segons els criteris de qualitat de l'Espai Europeu d'Educació Superior (EES) i, finalment, per poder gestionar els seus equips, instal·lacions, recursos financers i imatge exterior.

En relació amb la governança universitària, **afavorirem l'articulació de Juntes de Govern reduïdes**, a l'estil dels *Boards* nord-americans, amb un sistema nítid de control i responsabilitat. Creiem necessari reduir la grandària dels òrgans de govern i limitar les competències dels òrgans col·lectius que representen el professorat i altres membres de la col·lectivitat universitària a les qüestions acadèmiques. Promourem la presència de representants externs als òrgans de govern. Ens marquem l'objectiu de superar les amarres reglamentàries que encotillen la capacitat d'acció de les universitats en totes les dimensions. Hem d'aconseguir dotar les nostres universitats d'un òrgan col·legiat superior amb autoritat i capacitat per a nomenar un rector.

Per millorar la cooperació entre les empreses i les universitats, **fomentarem la creació d'aliances publicoprivades amb vocació de llarg termini**, seguint l'exemple de programes com és el cas dels Fraunhofer a Alemanya (1973), LabCOM a França (2013), Catapults al Regne Unit (2015) o CoLabs a Portugal (2018).

Finalment, Aliança Catalana **modularà el volum d'oferta i el cost de les matrícules partint dels expedients acadèmics dels estudiants** de totes les disciplines així com partint de la demanda laboral del sector públic i privat. Actualment, l'estat subvenciona més del 80% del cost de cada matrícula universitària. Cal **incentivar les carreres que tenen més sortides laborals** amb un menor cost de matriculació o, fins i tot, adoptant un model similar al danès on l'estudiant és remunerat per estudiar. D'aquesta manera, es reduirà l'atur juvenil, es millorarà la perspectiva de futur dels nostres joves i evitarem la situació actual on moltes empreses no troben

prou talent format en certs àmbits. De la mateixa manera, Aliança Catalana creu que l'estat no ha de subvencionar sense filtre les matrícules universitàries d'aquells graus que no responen a necessitats laborals quantificables; més enllà de representar una càrrega enorme per les arques públiques, aboca un gran nombre d'estudiants a no poder trobar feina un cop finalitzats els estudis.

22. Món Rural

Aliança Catalana considera que el sector primari és un element de primer ordre per la vertebració i la cohesió social al territori. Si el camp és productiu i la gent s'hi guanya la vida, el món rural evitarà el despoblament i tot el que això comporta: tancament d'escoles, hospitals, comerços i tota mena de serveis. Nogensmenys, sabem que el món rural sobreviurà si aconseguim promoure, també, altres sectors econòmics, especialment la indústria. No volem viles que obliguin els joves a cercar feina fora i restin com un reducte d'ancians i funcionaris. Volem viles amb vitalitat.

Entenem la importància estratègica de l'agricultura i la volem protegir i potenciar. Sabem que dependre gairebé exclusivament dels aliments que puguem aconseguir amb la importació comporta riscos greus. Sobretot si l'entorn geopolític es complica amb blocatges comercials, escassetat a l'exterior, tancaments de fronteres o guerres. En aquests casos, l'arribada d'aliments i productes pot tallar-se, tal com va passar amb la COVID-19 i la guerra d'Ucraïna. A dia d'avui, només un 40% del que consumim es produeix al país, per aquest motiu, volem **augmentar la sobirania alimentària catalana** per a protegir-nos de futures crisis i generar més llocs de feina al camp català. Realitzarem un **estudi dels actuals consums de productes agropecuaris a Catalunya** i fomentarem l'involucració dels grans centres de distribució com Mercabarna perquè, partint de l'estudi realitzat, comprin als nostres productors gran part dels consums que fem els catalans. Fomentarem mesures perquè els **consumidors puguin detectar ràpidament la procedència catalana dels productes** a través de l'etiquetatge. Promourem inspeccions sanitàries per retirar del mercat aquells productes que no compleixin els requisits sanitaris exigits a Catalunya.

Per a enfortir el nostre sector agrícola hem d'adaptar-nos a la realitat climàtica del país. Segons l'Idescat, de les 822.193 hectàrees de conreus que hi ha a Catalunya,

548.271 són de secà i 273.922 de regadiu⁴. Aquest predomini del secà pot deixar-nos desprotegits a causa de la previsió de l'increment de la temperatura durant els pròxims anys, l'augment de l'evaporació i l'evapotranspiració, així com la durada de períodes sense precipitació i d'episodis de precipitació diària molt abundants. Amb aquesta reducció dels recursos hídrics, un model com el secà, que depèn únicament de l'aigua que li arriba per les precipitacions, pot ser molt sensible al canvi climàtic. Un fet especialment greu per a la vinya catalana, la qual és en un 65% de secà. Així doncs, volem promoure la indústria de l'aigua tot **augmentant les hectàrees de regadiu** per tal d'aconseguir ser més competitius i protegir-nos dels problemes de la sequera.

Els nostres agricultors necessiten un marc regulador clar, concret i no discriminatori. En aquest sentit, no ens podem permetre tenir normatives que es contradiguin les unes amb les altres. Per posar un exemple, el Parc Agrari del Baix Llobregat compta amb una reglamentació pròpia recollida en el denominat "Pla Especial" que contradiu altres normatives estatals o autonòmiques. Per aquest motiu, al Baix Llobregat s'han incoat diversos expedients sancionadors a empresaris agrícoles per complir unes normes de rang superior que contradiuen les de rang inferior, en aquest cas, les del Pla Especial del Parc Agrícola. L'administració ha de ser una aliada, no pas una enemiga dels nostres empresaris.

A més a més, el nostre món agrari pateix l'absència de gestió de dos riscos sistemàtics que provoquen la ruïna de les collites. Parlem de les infraestructures hídriques i l'abandonament dels espais protegits. Així doncs, la mala gestió de l'aigua fa que, tot i ser un país amb diversos recursos hídrics, cada cop que arriba una sequera o una inundació els nostres agricultors pateixen per la seva producció. La falta de gestió hídrica és un dels principals factors de falta d'atractiu per a invertir pel risc continu que suposa de pèrdua de les collites⁵.

Per tots aquests motius, apostem per **crear Zones Econòmiques Especials⁶ amb una fiscalitat baixa** que incentivin l'activitat econòmica, sobretot del sector primari, en zones amb risc de despoblament. **Promourem l'ús de sistemes de reg que gestionin millor el consum d'aigua**, evitant-ne el malbaratament i augmentant la producció agrícola. Per altra part, per evitar el despoblament, necessitem potenciar altres sectors a part de l'agrícola, per aquest motiu,

⁴ Dades IDESCAT a 2022

⁵ Dades aportades per Foment del Treball Nacional a la comissió d'agricultura 8/5/2023

⁶ Mesura dissenyada per Foment del Treball Nacional a la comissió d'agricultura.

promourem la indústria catalana al nostre món rural. Aliança Catalana assumeix la gestió de l'aigua com una política estratègica de primer nivell. Garantirem l'accés a l'aigua dels productors agrícoles de tot el país. Protegirem el nostre sector agropecuari.

Com que en un estat de dret no poden produir-se contradiccions entre normatives, exigim, en primer lloc, una moratòria en els expedients fins a trobar una solució satisfactòria que faci compatibles les diferents normatives. En segon, elaborar una reforma de les normatives per harmonitzar les normes reguladores i els organismes que les apliquen.

Molts agricultors catalans no se senten representats per uns sindicats que s'han funcionaritzat i no representen les demandes del camp. Aliança Catalana promourà una reforma de la Taula Agrària per tal que hi participin, també, representants de Revolta Pagesa.

23. Mitjans de comunicació

TV3 i la resta de mitjans públics de comunicació catalans es van crear amb la finalitat de promoure la llengua i la cultura catalanes. Durant les darreres dècades hem estat testimonis de com el sistema mediàtic català es castellanitzava i es reduïa fins al punt de perdre els escassos mitjans televisius privats de Catalunya.

Aliança Catalana apostarà per reformar el sistema mediàtic català per tal de normalitzar la llengua nacional en els nostres mitjans (televisius, radiofònics i en línia), promoure la cultura i informar, tot a través d'un punt de vista catalanocèntric i tenir un sistema audiovisual propi de qualsevol país de l'entorn en què el català sigui tractat com la llengua nacional que és. Considerem cabdal la reciprocitat entre els mitjans de comunicació en català de la resta de Països Catalans i farem tots els possibles per a aconseguir-la.

No compartim l'actual sectarisme de TV3. La televisió pública de tots els catalans ha de representar tots els catalans. El canal ha de mostrar una imparcialitat estricta enfocada sempre a dignificar la llengua i cultura catalanes, abandonant tot activisme polític impropï d'un mitjà públic.

24. Cultura

Durant les darreres dècades hem vist com la cultura nacional ha patit un procés de provincialització i ha estat relegada a un segon pla en la majoria de les produccions culturals de més ressò. L'art, que tant ha caracteritzat el nostre país al llarg de la història, s'ha convertit en un apèndix de l'art espanyol i en una reivindicació política més que no pas en una exaltació de la bellesa. A més a més, hem vist com el sistema de mitjans de comunicació catalans ha anat promovent aquesta missió. Cal recuperar l'orgull de ser catalans. Som el país de Dalí, Picasso, Miró, Casals, Gaudí, Guimerà o Pla i volem seguir essent un puntal de l'avantguarda cultural europea.

Considerem cabdal invertir en el foment de la creació de continguts d'entreteniment a les xarxes socials en la llengua pròpia del país. Ara mateix, molts infants i joves s'adopten les modes, cultures i llengües segons el que veuen per les xarxes. El català ha de ser present en aquest món digital.

Aliança Catalana invertirà en el foment de la creació cultural i artística en català com a eina fonamental del revertebrament nacional. Apostem per una política de mecenatge basada en el contingut, la rellevància social, els resultats i la qualitat. La cultura és una de les pedres angulars de la identitat del nostre poble i és el que ens identifica com a catalans als ulls del món.

25. Unió Europea

Nosaltres, els catalans, som fills d'aparicions i desaparicions d'imperis i cultures. Som hereus del llegat grecoromà i de la moral judeocristiana. Vam viure l'arribada dels germànics que van enfonsar l'Imperi, però que van mantenir el Cristianisme i la cultura de Roma i, finalment, com a súbdits dels visigots, vam contemplar la nostra terra envaïda per les poderoses tropes islàmiques que cercaven la subjugació total del continent europeu.

En aquells temps de resistència, ara fa més de mil anys, Catalunya va néixer com un seguit de comtats de frontera, com un dic de contenció ideat per l'emperador Carlemany per garantir la independència i la llibertat dels estats europeus i l'imperi carolingi. Vam començar el nostre camí, doncs, com un escut d'Europa per salvaguardar el llegat d'Occident que tant perillava durant l'alta edat mitjana. La nostra identitat neix profundament lligada a Europa. Podríem dir, de fet, que els catalans som europeistes de primera hora. Ens considerem europeus amb distintiu català.

A més de motius identitaris, Catalunya té poderosos interessos econòmics a la Unió Europea. Som una nació comercial i fortament exportadora. L'any 2024, el 26,2% de les exportacions de tota Espanya les van fer empreses catalanes. De fet, vam superar els 100.000 milions d'euros en exportacions i, d'aquests, el 61,6% va ser cap a països de la zona euro.

Les relacions de Catalunya amb la UE, com les de tot estat europeu, han d'anar guiades pel pragmatisme i l'interès nacional. Per una banda, considerem els forts interessos comercials que tenim amb els països de la Unió. Per altra banda, no caiem en l'europèisme banal i buròcrata. Hem de posar sobre la taula que Catalunya és un aportador net a Brussel·les. A diferència d'Espanya, nosaltres aportem més del que rebem en fons europeus. Per tot això, ponderarem cada decisió de la UE a partir d'allò que més ens beneficiï en cada moment: No tenim amics, tenim interessos.

26. Relacions Internacionals

Les relacions internacionals de Catalunya, com les de tot Estat independent, han d'anar guiades pel pragmatisme i l'interès nacional català. Dit això, Catalunya dins el concert de les nacions és un país immers en el món occidental i, per tant, observa i entén la realitat a través del prisma dels valors occidentals. Una realitat construïda sobre diversos turons. El nostre món s'alça damunt l'Acròpoli d'Atenes i tota la filosofia grega, sobre els set turons de Roma i tota l'herència cultural i legal romana i, finalment, sobre el Gòlgota i tot el llegat ètic i moral judeocristià.

A escala internacional, Aliança Catalana vol que la Generalitat aposti per **enfortir i capitanejar l'euroregió dels Pirineus Mediterrània** tal com en el passat Barcelona va exercir la capitalitat d'aquesta zona. Una regió amb un PIB equivalent al de la República d'Àustria. A més a més, creiem indispensable **augmentar la presència de Catalunya a la Unió Europea**, participant-hi de forma pragmàtica, amb l'objectiu de **defensar les exportacions i la indústria catalanes**. Finalment, no som aliens a les lluites que es desenvolupen al món entre l'Occident lliure i els sistemes autoritaris. Sempre **serem al costat de les democràcies liberals**.

27. Defensa

En els darrers anys, els debats sobre política de defensa en una Catalunya independent han mostrat que una majoria dels catalans voldrien que el Principat tingués unes forces armades en cas d'independència. L'any 2023, a l'enquesta del GESOP encarregada per la Societat d'Estudis Militars, un 49,2% n'era favorable mentre que els detractors representaven el 40,8%. Aliança Catalana defensa que Catalunya sigui un Estat homologable als del conjunt europeu i [promourà un exèrcit adaptat als reptes i mida del país](#).

Ser independents significa assumir els reptes de la sobirania. Aliança Catalana vol que Catalunya assumeixi amb maduresa tots els debats propis d'una nació independent. El dia que Catalunya assumeixi el control del seu territori haurà de demostrar als socis europeus que mantindrà la pau i la seguretat a la seva terra.

28. Aran i l'occità

Considerem Aran com un país occità dins de les nostres fronteres. Històricament, Catalunya ha respectat la seva identitat nacional i ha promogut un estatus especial pel territori. Aran té un dret històric reconegut per la Querimònia, el pacte entre el Comte de Barcelona i els aranesos que va ser vigent fins al segle XIX, on la Corona es comprometia a respectar els drets de la Vall. Cal reivindicar el caràcter políticament singular que concedeixen aquests furs. La llengua occitana, coneguda a l'Aran amb el nom d'aranès, és un objecte de gran riquesa lingüística que cal defensar i promoure.

Aliança Catalana aposta per un [aprofundiment de l'autogovern aranès tot reconeixent la seva foralitat](#), l'ampliació de les seves competències i la reforma del sistema d'Aran per tal de satisfer les demandes i necessitats del poble.

[Promourem l'ús i la difusió de l'occità](#) entre la societat aranesa i la catalana augmentant la producció audiovisual en occità, i la producció literària, amb mesures de sensibilització lingüística i en tots aquells fronts que calgui. Establirem [connexions entre altres territoris de llengua occitana](#) per tal d'enfortir-la. Col·laborarem amb les institucions araneses per tal de [dotar la llengua d'una normativa forta reconeguda per tot l'àmbit lingüístic occità](#).

29. Patrimoni arquitectònic i oficis

Volem protegir plenament el patrimoni arquitectònic del nostre país. Fins ara, les proteccions dissenyades pels diferents governs autonòmics no han estat prou eficaces per a conservar adequadament la nostra riquesa arquitectònica cultural i artística.

Tampoc s'ha fet res per a salvar els oficis artístics del patrimoni arquitectònic i altres que també són singulars. Cal una política decidida per impulsar els oficis tal com recull la recomanació 880 del Consell d'Europa envers aquestes professions. Actualment, la majoria dels oficis tradicionals es troben a punt de desaparèixer completament i, amb ells, tot el coneixement de generacions en l'art i el mestratge artístic. Volem **reconfigurar l'actual Direcció General de Patrimoni per una Direcció General del Patrimoni i els Oficis Tradicionals lligats al patrimoni arquitectònic** que faciliti la inclusió directa dels oficis en les obres de restauració del Patrimoni arquitectònic històric.

La despoblació rural ha estat un factor determinant en la desaparició d'edificis rurals com Masies i Cases de poble. L'urbanisme salvatge ha perjudicat tant els pagesos com el territori. Per aquest motiu, proposem **un nou model urbanístic per a Catalunya, un model respectuós amb el medi natural i paisatgístic**, potenciant l'arquitectura tradicional de cada zona del Principat.

Aliança Catalana, tot recordant la Carta Europea del Patrimoni Arquitectònic, adoptada el 1975 pel Comitè de Ministres del Consell d'Europa, defensa que l'arquitectura única d'Europa és el patrimoni comú de tots els pobles europeus i que se n'ha d'assegurar la protecció. Per aquest motiu, **establirem programes d'ensenyament general a tots els nivells** per desenvolupar el coneixement del patrimoni arquitectònic europeu i prendre consciència de la importància que cal prestar a la seva conservació. Així mateix, promourem la formació d'artesans qualificats per emprendre les tasques que exigeix la conservació del patrimoni arquitectònic. Protegirem el coneixement històric que conserven els nostres picapedrers, ferrers, fusters, vidriers, ceramistes, etc.

En l'àmbit català, volem que **siguin recollides totes les informacions sobre la conservació del nostre patrimoni arquitectònic** i siguin difoses a tots els organismes interessats: autoritats locals, instituts professionals, organitzacions del comerç, de la indústria i del turisme, associacions independents i mitjans de comunicació i que aquestes informacions siguin així mateix comunicades al Consell d'Europa.

A més a més, promourem a través d'organismes públics i privats la comunicació amb altres estats d'Europa i de fora d'Europa sobre el nostre patrimoni i la conservació d'aquest, parant atenció també a què fan en altres indrets per conservar el seu llegat patrimonial.

30. Participació ciutadana

A Aliança Catalana pensem que **les decisions cabdals les ha de prendre el poble i no pas un grup de polítics allunyats de la realitat del país**. És per aquest motiu que, a través de les competències actuals, fomentarem les consultes ciutadanes per part de l'administració i donarem a conèixer a la ciutadania les vies per a convocar-les. Considerem que quan s'obre una nova mesquita o un nou centre de MENAs, cal el vist-i-plau de la població així com també en temes com les inversions, projectes de llei, qüestions mediambientals i altres polítiques públiques.

Volem que la societat deixi d'estar polaritzada i es pugui **expressar lliurement** en temes de gran importància.

31. Llibertat d'expressió

Aliança Catalana considera la llibertat d'expressió com un requisit fonamental d'una societat democràtica. **No aprovarem mai les accions de cancel·lació o mort civil que cerquen intimidar les persones**, aïllar-les o fer-los perdre la feina per tal de no alçar la veu contra els discursos hegemònics. Aliança Catalana respecta totes les opinions sempre que no defensen ni justifiquin la violència. Enfortirem les garanties legals i institucionals per prevenir i combatre la censura de qualsevol mena. Implementarem mecanismes per a garantir que els mitjans de comunicació respectin la llibertat d'expressió i la pluralitat d'opinions. Fomentarem la formació de la ciutadania per tal de poder prendre les millors decisions sobre els afers importants de manera democràtica i tolerant amb iniciatives com espais als mitjans de comunicació informant sobre tots els punts de vista sobre un tema, impulsant taules rodones que obliguin a l'administració a explicar què es proposa i quines conseqüències poden tenir les diverses opcions valorades, etc. Volem una ciutadania amb pensament crític i que tingui ben assimilat el valor de la responsabilitat en la presa de decisions.